

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 344 בס"ד ערש"ק פרי' וישלח י"ד כסלו תשס"ט

פנינים יקרים

הצילני נא מיד אחי מיד עשו (ל"ב, י"א) עשו הוא הסטרא אחרא הוא מלאך המות הוא יצה"ר, בקשת יעקב היתה הצילני נא שלא יהיה עשו אחי שפעמים ח"ו היצה"ר מסית האדם לעבירה ולעין האדם נראה כאילו מקיים מצוה. וכך לוכדו לעשית העבירה לכך הבקשה שאפילו בדרגת אח שלא יהיה.

(לקוטי רבי משה יעקב)

צאן ועבד ושפחה (ל"ב, ה') הקדים שור חמור וצאן, לעבד ושפחה, להורות מעלת ההכנעה והבטול המצויים אצל בהמה יתר על האדם אשר בטבעו להתנשאות בהרגשת ישותו ומעלתו. (תורת חיים)

ויירא יעקב מאד ויצר לו (ל"ב, ז') ויצר לו על שנתיירא מבשר ודם. (נעם אלימלך)

והיה המחנה הנשאר לפליטה (ל"ב, ה') רש"י: התקין עצמו לשלשה דברים דורון תפלה ומלחמה. בעצם שלשת הדברים אינם אלא דבר אחד, תפלה, אלא שהדורון הוא צדקה לעניים שמכשירה את התפלה ואילו המלחמה נעשית בעצם התפלה נגד המחשבות הזרות המפריעות לכוונה הראויה. (תפארת שלמה)

קמנתי מכל החסדים וגו' (ל"ב, י') העניו כל כמה שמגביהים אותו נותר בענותותו - כמש"כ קמנתי.

(אמת מקאצק תצמח)

ורוח תשימו בין עדר ובין עדר (ל"ב, ט"ז) יעקב אבינו בקש מהקב"ה שיתן רוח בין צרה אחת לחברתה כדי שיוכלו ישראל להחזיק מעמד...

ויותר יעקב לבדו (ל"ב, כ"ד) יעקב אבינו התחזק באמונה שאין עוד מלבדו ולפיכך ניצח שרו של עשו.

(דברת שלמה)

ויאבק איש עמו עד עלות השחר (ל"ב, כ"ד) מלחמת עשו ביעקב נמשכת והולכת בכל הדורות עד עלות השחר - ביאת המשיח בב"א.

(בית אהרן)

וידבר חמור איתם לאמר (ל"ד, ח') התורה מוסיפה לאמר כדי שנלמד מאהבת שכם הגשמית כיד לאהוב את ה'.

אלה תולדות יעקב יוסף (ל"ז, ב') התולדות של הצדיק יוסף - להוסיף ולהתעלות.

היה רועה את אחיו וגו' (ל"ז, ב') כשם שהרועה משגיח על צאנו שיהיו כולם כאחד, כך גם יוסף היה רועה את אחיו בצאן דאג לכך שיהיו באחדות.

(כעש"ט)

הגידה נא לי איפה הם רועים (ל"ז, ט"ז) הצדיק מבקש מהקב"ה שיגלה לו איפה הם רועים - היכן טמון החסרון בישראל ואיפה גנוזה רעתם. כדי שיוכל להדריכם כיצד ישלימו חסרונם.

(אור לשמים)

וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה (ל"ז, כ"ה) האחים הבינו מזה שראו את אחות הישמעאלים כי רצון ההשגחה הוא ולכן קבלו האחים דעתו של יהודה למכור את יוסף.

(מהר"א מבלו)

ויירא יעקב מאד (ל"ב, ז') פרש"י: נתייראו שמא יגרום החטא... ואפילו אם הקב"ה מבטיח לו כל הטובות והשמירה מעולה, מתיירא שמא יגרום החטא. גסות לבו בהבטחה זו בעצמו ויתרחק מאתו יתברך

ממילא יסתעפו שאר הוראות התחוננות להתעורר אליו, ומעתה יש להתיירא לעולם יותר שהוא צדיק ובטוח מאתו יתברך פחדתו אליו נאום ה' והבטחתו שלא ירחיקוהו.

(פרי הארץ)

כה תאמרון לאדוני לעשו... עם לבן גרתי ואחר עד עתה (ל"ב, ד') ופרש"י: ו-תרי"ג מצוות שמרתי פירוש שכל המצוות ששמרתי עם לבן היה שהוא היצה"ר שרצותו להנצל ממנו שלא נעשיתי שר וחשוב, והנה יעקב

איש תם יושב אהלים השפיל עצמו והיה שפל בעיני עצמו כי לא הגיע עד עתה אל המנוחה, כל זה למר

בהיותו אצל לבן שהיה צריך לשית עצות בנפשו להנצל וכו'.

(פרי הארץ)

שיחת הראש זיע"א ליל תשעה באב תשל"ה (המשק, חלק רביעי סוף השנה) ה'כ"א ל'דלוס ע"ה א.א.

נגאלים, בגלל שהרבש"ע מחכה אולי כבר יהיה בינינו איחוד ואז יהיה "לשם יחוד קודשא בריך הוא". אך לדאבוננו זה עוד לא הגיע, ואנו גורמים את מה שקורה, בגלל שכל ישראל ערבים זה לזה. כל בית שקורה משהו - וקורים הדברים הכי נוראים - אנו אשמים בזה. הם לא אשמים. אנו אשמים, בגלל שאיננו מוכנים להתכופף. לנו יש את התורה, ואצלנו זה מעמד הר סיני, אבל אנו צריכים ללמוד את התורה במציאות של הבחירה, בבחירה של האין, דהיינו שכל נשימה נרגיש שאנו בסכנה, ונהיה בפחד שלא נסיח דעת מן הסכנה של היסוד שלנו שאין לו קיום, והכל תלוי ברחמים.

כשאנו נזכה לזה, כשנזכה להתאחד ונגיע לבחינה של אהבת דוד ויהונתן, נזכה לאור של שבעת ימי בראשית. ולא צריך בשביל זה הרבה, די בניצוץ אחד. אצל כל הצדיקים התאמץ הבע"ד לעשות תמיד מחלוקות ופירוד בכדי שאותו ניצוץ של שבעת ימי בראשית לא יאיר, אבל עכשיו אנו בדור מאוד ירוד, בגלל שעכשיו הוא עיקבתא דמשיחא, והרבש"ע מחכה על ניצוץ אחד. הוא עומד כביכול בדלת של כל אחד ואחד ומנסה לפתוח אותה אולי יתפוס את הניצוץ. הוא לא מבקש יותר מניצוץ אחד. ואיזה ניצוץ הוא רוצה - אהבת יונתן ודוד. שלא יהיה בינינו לשון הרע, שלא יהיה מחלוקת. הוא רוצה שכמו שאנו דואגים ורצים בתוך הטבע של העסקים כך נרוץ לחפש אותו. וכמו שהמוח של כל אחד טרוד בעסקים שלו כל אחד בדרך שלו, שיהיה "זה לעומת זה" בצד הקדושה, ובאותה עמקת כמו שחושבים בעסקים יחשבו איד לחפש אותו. וככל שאנו נחשוב על כך ביתר עמקות כך ילכו ויפתחו הכאבים והיסורים, כי רק בגלל שלא רוצים לשמוע מקבלים יסורים ומכאובים יותר גדולים, עד שהגענו לחורבן בית ראשון ובית שני שזה הוא הכאב הכי גדול.

אנו יושבים עדיין הלילה בתשעה באב ובוכים על החורבן ולא מתעוררים לעשות שהרבש"ע יתעורר לגאול אותנו. מונחים בתוך הגלות המרה הזו, וכל אחד הולך בדרך שלו. התלמיד חכם בדרך שלו, והסוחר בדרך שלו, והעני בדרך שלו, ויש פירוד בינינו. זה גורם את הגלות המרה וכל מה שקורה. אך במקום לבכות ולקונן על צרת בנות ישראל, עוד מאחלים להם סוף מר. עד מתי נמשוך את הגלות כ"כ הרבה. מתי נגיע שיהיה אצלנו אחדות בבחינה של יונתן ודוד. כבר עברו כ"כ הרבה דורות ולא זכינו לכוזה מצב שיהיה אהבה דוד ויונתן, רק להיפך: שנאה, לשון הרע, חורבנות. אנו עומדים בסכנות כ"כ גדולות, והבע"ד מחבל תחבולות ומבלבל לכולם את הראש - לכל אחד בדרך משלו - שלא יחשוב על מה שקורה. הוא מביט בעיתונים ועובר עליהם, זורק אותם והולך הלאה, וממשיך לחפש את הדרכים שלו, ולא מחפש את הדרכים של הרבש"ע להתעורר ולהאנח: "אוי וי, אבא, אתה בגלות". אם תתפשו רק נקודה אחת מן הכאב כבר לא יהיה לכם מנוח. תבכו ותקוננו איך האבא נמצא בגלות ויושב כל הזמן על הארץ בין הבנים שלו כמו שאנו יושבים עכשיו. אבל כאשר לא שמים לב הבחירה הולכת לה, ואנו פוגמים הלאה. וככה הגלות נמשכת.

עד מתי זה ימשך כך? מתי נתאחד ביחד? מתי כל אחד יגיע להכרה ש"אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם" ולא ידבר לשון הרע על החבר. ואז נזכה שיהיה הבחינה של "חדש ימינו כקדם" ויבנה הבית השלישי. את הבית השלישי הרבש"ע בעצמו יבנה, ולכן הוא יהיה מאש, וזה אומר שבעצם הבית כבר מוכן ואנו רק צריכים ליכות לאורות הללו, לאורו של הבית השלישי שהוא האור של שבעת ימי בראשית. אך למרות שהבית כבר מוכן כל זמן שאנו לא מסוגלים להכיל את האור של שבעת ימי בראשית איננו

עקיבא, כי ככל שעובדים יותר מגיעים לצמצום עד שמגיעים לכזו בחינה שהכאב נהיה מסריקות ברזל והגוף כלה מאליו. שהרי זו היא בחינת מסריקות של ברזל - שהגוף כלה מאליו. רבי עקיבא לא הרגיש את הכאב של הגוף, בגלל שלא היה לו גוף. הוא הרגיש את השכינתא בגלותא, את הגלות העמוקה שנמשכת עד היום, איך שאנו שקועים בגלות הפקר לכל, וכשהשטן רוצה הוא בא ולוקח אותנו ואנו רצים אחריו ולא מגלים כל התנגדות, ולכן אנו עדיין בגלות.

צריך לבקש מהרבש"ע. היו לו כאלו צדיקי אמת שהבחינה שלהם היה מסריקות של ברזל, דהיינו שהגיעו לבחינת אין של הקדושה. וכמו משה רבינו שנסתלק בנשיקה של השי"ת, ויעקב אבינו לא מת, היו צדיקים שהיו בבחינת אין של הקדושה, שהגוף שלהם נהפך לבחינת אין של הקדושה, ועם כל זה עדיין לא נגאלנו, מפני שהוא מחכה עלינו, שלפחות בבית אחד תהיה התעוררות של אהבת דוד ויהונתן, שלא יהיה מחלוקת בבתים ולא לשון הרע. ולכן את הנסיון הזה מוכרחים לעבור. ואף שבשעת נסיון ומאד קשה להגיע לזה, היות שהנסיון הוא נסיון והאדם הוא אין. כי מה הוא נסיון - אין, שהאדם צריך לחיות באין שלו. אבל מה עשו גדולי ישראל כשהגיעו לכזה נסיון, איך הם עמדו בו? הם התפללו וזעקו אל ה', כמו שנאמר "ויעקו בני ישראל אל האלוקים ותעל שועתם". בזמן הנסיון הם זעקו בקולי קולות עד שעלתה שועתם, "וישמע אלוקים" - נהיה אצלם שמיעה, הם שמעו שיש רבש"ע. וממילא נתבטל הנסיון, והם זכו להגיע לכזו מציאות של מסריקות של ברזל, שהיא המדריגה של "יצאה נשמתו באחד".

זה מה שהרבש"ע דורש מאיתנו, מכל אחד ואחד, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו. לא דורשים מאיתנו להיות רבי עקיבא, לא מבקשים להיות רבי שמעון בר יוחאי, לא מצפים שנהיה אברהם אבינו. הרבי ר' זושא זי"ע אמר: לא

ובשביל זה נתן רבי עקיבא את העבודה של מסרקות של ברזל, על מנת שהכאבים שהיו לו במסרקות של ברזל יעמדו לנו ליזכות. רבי עקיבא הגיע בעבודתו לכזה כאב שהיה לעומת הכאב שהביא לגלות הארוכה ולכאלו חורבנות, חורבנות של שש מליון יהודים. כל הכאבים הללו הגיעו אלינו בגלל שלא התעוררנו לשמוע ולא התעורר אצלנו יסוד האין. והיות שלא קיימנו "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך" הגענו לכזה כאב של שש מליון יהודים, ועוד כהנה וכהנה. ולעומת הכאב הזה הגיע רבי עקיבא בעבודתו לכאב כל כך גדול ששקול כנגד הכאב הנורא ההוא. הכאבים של רבי עקיבא היו בכדי להגיע למסרקות של ברזל, ומהמסרקות ברזל הללו הוא זכה לניצוץ של האור של שבעת ימי בראשית, דהיינו שהוא זכה לחיות באור הזה של ששת ימי בראשית. הכאב שלו הוא זכות עבורנו. בזכותו נוכל להחזיק מעמד בגלות. בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמיתיים שהקריבו את הגוף שלהם עד שהגוף נהיה בחינת אין - חכמה מאין, ומציאות האין של הקדושה - אמונה פשוטה - נהייתה המציאות שלהם.

וכאשר אנו נזכה שיהיה אצלנו ניצוץ, דהיינו שלא יהיה לשון הרע, ולא מחלוקת, ונלמד את התורה בכזו בחינה שהתורה היא האמא והיא המציאות שלנו. דהיינו, שהתורה שתצא מפיו, והצדקה וחסד שנפעל, והיסורים שיש לנו מבני אדם, הכל עושה האמא. כי מה אנו מה חיינו שנהיה מסוגלים לעשות כאלו דברים. ורק בגלל שהרבש"ע רוצה תפילה מקרוצי גוש וחומר נתן לנו את הבחירה. ומהי הבחירה, זהו הפחד של הסכנה שלא נשכח שהכל תלוי ברחמים.

וכאשר נזכה להגיע למציאות הזו, ונזכה להגיע לבחינה של רבי עקיבא שהכאב יהיה כאב של אור שבעת ימי בראשית. וכמו הכאב שהיה בחורבן הבית, כשהפרט והכלל הלכו לגלות, כך לעומת זה אנו צריכים לעבור בדרגה של רבי

בדבר, אזי מן הכאבים העמוקים שהביאו את הגלות הקשה הזו נזכה להגיע לבחינת מסריקות של ברזל שהיא כלות הנפש, דהינו שהגוף יהיה כלה מאליו והעבודה תהיה בבחינת אין. וממילא תתבטל הבחירה, מכיון שאנו נחיה במציאות האין של הקדושה. ואז נזכה שהרבש"ע יבנה את הבית השלישי (ולכן יהיה לו קיום נצחי ולא יחרב) שהוא האור של שבעת ימי בראשית שהצניע הקב"ה לעתיד לבוא לעת שיבנה את הבית השלישי, וכל אחד ישיג את מציאות האין - אני מקוה שכולנו נעשה תשובה ונוכל להכיל את האור של שבעת ימי בראשית, ואז יהיה הבחינה ש"כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא" וכל אחד יזכה לאור. ונזכה שלא יהיה נהמא דכיסופא. ונזכה שיהיה במהרה בימינו באחדות ושלמות ואהבה שאינה תלויה בדבר - אהבת דוד ויהונתן.

יענישו אותי בגלל שלא הייתי אברהם אבינו ולא הגעתי לבחינה שלו, יענישו אותי למה לא הגעתי לבחינה שלי. כל אחד דורשים את הבחינה שלו. אין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו, והוא נותן לכל אחד את הכוחות שיוכל להתחזק ולחיות במציאות שלו. ומהי המציאות - אין. ולמשל: כאשר יש לנו הצלחה אנו עומדים על הבחירה, כי מהיכן יש לנו כזו הצלחה גדולה, וימבשרי שאני כזה אין ואם כן איך יש לי כזו הצלחה, 'אחזה אלוה' - מוכרח שיש סיבה שפעלה את כל זה. אין כל אפשרות אחרת. כי מכיון שאין בי מציאות מוכרח שהכוחות והחכמה שלי הם מאין, ממציאות האין של אמונה פשוטה.

וכשאנו נזכה להגיע למציאות האין שלנו, ונזכה לחיות אחד עם השני באהבה שאינה תלויה

שהשמחה במעונם

הר"ר ישראל דוד ד"טש ומשפ' להולדת הנ"ן

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר ישראל יצחק יששכרוף ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אהרן וסרמן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שמעון ברזסקי ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר גרשון כהן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יוסף ברזסקי ומשפ' להולדת הבן

הר"ר איתן ביטון ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוס' הנכד

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח אברהם מרדכי קלירס לאירוס'ו

הר"ר גדליה סגל ומשפ' לאירוס' הנכדה

הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' לאירוס' הבת

הר"ר צבי הולד ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר אלכסנדר יקותיאל הולד ומשפ' לנישואי הבת

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

